

tioner, vi har tiltrådt. I den sammenhæng kan man selvfølgelig også inddrage spørgsmålet om andre landes lovgivning.

Vi synes, at det vil være et konstruktivt bidrag til ikke bare udlændingebatten, men også til de fremtidige beslutninger, der skal træffes på dette område.

Det er efter vores opfattelse ikke nok, og måske heller ikke engang nødvendigt, med de talgymnastiske øvelser, som indenrigsministeren foreløbig har lagt op til. Nej, lad os få en egentlig kommission, som kan give et kvalificeret beslutnings- og debatgrundlag for den videre debat på udlændingeområdet.

Det globale perspektiv i statsministerens åbningsredegørelse var stort set indskrænket til Europa. Det skal jeg ikke klandre statsministeren for, og oven på folkeafstemningen i torsdags var det ikke så unaturligt endda.

Men jeg vil gerne her pege på de meget store udfordringer, vi står over for i forhold til udviklingslandene, udfordringer, som jo betyder, at vi også fra dansk side og lige i øjeblikket står over for at skulle justere vores strategi for, hvordan vi hjælper disse lande bedst til at få en bæredygtig udvikling.

Vi har fra Kristeligt Folkepartis side store forventninger til den nye strategi på det her område, Partnerskab 2000. Vi finder det helt afgørende at holde fast i, at den danske ulandsbistand skal komme verdens fattigste til gode, men også at vi undgår, at den falder i de forkerte lommer. Vi skal derfor også have visioner for, hvordan de danske ulandskroner skal fordeles. Det er der i de foreløbige takter, der er vist fra regeringens side med Partnerskab 2000, og derfor ser vi frem til en debat om dette tema senere i denne måned.

Jeg vil også i den sammenhæng nævne, at det ikke bare er et spørgsmål om, hvordan vi selv fordeler ulandskronerne, det er også et spørgsmål om, hvordan vi internationalt er med til at sætte ulandene på dagsordenen i forskellige regi og især får bragt spørgsmålet om udviklingslandenes gældsslettelse på dagsordenen, for det er en helt central problemstilling for disse lande.

Statsministerens åbningstale var en stor skuffelse, når det gælder europapolitikken. Statsministeren efterlod det indtryk, at befolkningen godt nok har stemt nej, men at det i øvrigt ingen konsekvenser får. Indtrykket forstærkes af regeringens forslag om afholdelse af folkehøring om EU. Hvis det ikke lige havde været, fordi vi

på det nærmeste har levet i et halvt års folkehøring om euroen, var det en overvejelse værd. Men i den nuværende situation virker forslaget ærlig talt, som om regeringen fortsat tror, at befolkningen bare ikke har forstået regeringen og et flertal i Folketinget, og at der derfor skal mere folkeopdragelse til gennem folkehøring. Jeg tror nu, det forholder sig omvendt i forhold til forståelsen, jeg tror, det er regeringen, der ikke har forstået befolkningen.

Et af de tilsagn, vælgerne fik i valgkampen, var, at regeringen om nødvendigt vil nedlægge veto mod flertalsafgørelser på det social- og arbejdsmarkedspolitiske område i EU. Det er jo et af de spørgsmål, der diskuteres under regeringskonferencen, der skal føre til en ny traktat for EU til december.

Jeg mener, at statsministeren i forhold til Nicetraktaten og forhandlingerne frem til december som minimum må tage sig selv på ordet og må stå ved det tilsagn, der er givet til vælgerne. Skal der bygges bro mellem ja og nej, også her i Folketinget, må forhandlingsmandatet for regeringskonferencen udvides med dette tilsagn, som statsministeren har givet, eller også må vi konkludere, at det var en gratis omgang valgflæsk, statsministeren uddelte tirsdag aften i sidste uge.

Kristeligt Folkeparti er i øvrigt enig med statsministeren i, at Danmark skal fastholde en smal dagsorden for forhandlingerne om en ny traktat. Vi skal ikke dynde en masse nye spørgsmål på bordet nu, det vil kunne bringe usikkerhed om forhandlingerne og i værste fald føre til, at udvidelsesprocessen forsinkes, fordi det så kan blive svært at færdiggøre forhandlingerne.

Udvidelsen er det helt afgørende projekt for EU i disse år og må være vigtigst for Danmark. Vi skal have sat dato på, hvornår de første lande kan blive optaget som medlemmer, og datoen skal naturligvis ligge efter, at Nicetraktaten er blevet vedtaget, men den skal ligge før endnu en ny traktat for EU.

Vi deltager naturligvis gerne i de drøftelser, som statsministeren har inviteret til i næste uge, og skal også gerne både i den sammenhæng og i forbindelse med de forespørgselsdebatter, der kommer her i Folketinget, mere præcist fremlægge vores forslag på EU-området og i forlængelse heraf de konsekvenser, som vi mener der bør drages af folkeafstemningen og nej i torsdags.

Jeg vil gerne understrege, at også for Kristeligt Folkeparti drejer det sig om at bygge bro,